

Prítomnosť kardinála Burkeho vyrušuje

vdp. Radovan Rajčák

14. novembra 2019 ✝ Cirkev

Oslavujeme veľkého mučeníka katolíckeho Východu, sv. Jozafáta. Na neho možno aplikovať slová z listu sv. apoštola Jakuba: „*Blahoslavený muž, ktorý vydrží skúšku, lebo keď sa osvedčí, dostane veniec života, ktorý Boh prisľúbil tým, čo ho milujú*“ (Jak 1, 12).

Od útleho detstva ho rodičia viedli k láske ku Kristovi. Keď ešte ako dieťa počul z úst svojej matky hovoriť o jeho utrpení, zasiahol do jeho srdca šíp lásky z boku ukrižovaného Krista a on prijal mystickú ranu nášho Pána do svojho vlastného srdca.^[1] Táto rana ho potom viedla k tomu, že si nesmierne zamiloval slávenie sv. omše a posvätnú liturgiu. Tu sa totiž najdokonalejším spôsobom odhaľuje toto tajomstvo utrpenia Pána.

Z jeho životopisov vieme, že miloval východný obrad sv. omše a svoje tradície, počas celého svojho života presadzoval a chránil čistotu liturgického obradu a staral sa tiež o jeho vonkajšiu krásu. Podľa svojho životopisca sv. Jozafát poznal celú liturgiu naspamäť. Nikdy nevynechal žiadnu z bohoslužieb, čo potvrdili všetci svedkovia pri procese jeho blahorečenia. Po tom, ako sa stal biskupom, nezaviedol do liturgie žiadne novoty. Úzkostlivo dbal na dodržiavanie liturgickej praxe v súlade s liturgickými knihami.

Táto láska k východnej liturgii mu však nebránila v láske k liturgii katolíckeho Západu, ktorá v sebe niesla iné dôrazy a odrážala tajomstvo smrti a vzkriesenia Krista z druhej strany. Preto, že miloval Krista, miloval liturgiu, stal sa tiež veľkým hlásateľom, obhajcom a podporovateľom zjednotenia veriacich východného byzantského obradu s Rímom.

Jednota totiž, podľa svätca, stála na vyznávaní jednej katolíckej viery, ktorá sa má potom črtiť v liturgickom slávení a naopak. Vonkoncom odmietal politikárčiť, snažiť sa byť pohodlní pre všetkých a robiť nejaké kompromisy, hoci by išlo o najpohodlnejší postoj, pretože jeho nepriatelia a nepriatelia zjednotenia s Rímom sa mu od začiatku vyhrážali smrťou.

On však nebol muž dvoch tvárí. Hovoril priamo a jasne. Toto v ňom vybudovalo hlboké zjednotenie sa s Kristom v modlitbe a v slávení sv. omše. Sv. Jozafát žil veľmi prostým a jednoduchým životom. Politikárčenie vo viere nevstúpilo do jeho vnútra. Pretože bol pokorným, žil v pravde pred Bohom, hľadal pravdu a nie schodnú cestu pre dve strany, preto sa aj snažil o obrátenie odpadlíkov.

Pápež Pius XI. o ňom píše takto: „*Všade vyhľadával argumenty, ktoré by ho mohli podporiť a upevniť. Študoval najmä liturgické knihy, ktoré bežne podľa predpisov svätých Otcov používali sami oddelení východní kresťania. S takouto dôkladnou prípravou sa teda pustil do práce na obnove jednoty. A potom pôsobil tak silno, príťažlivo a úspešne, že ho aj protivníci nazývali „uchvatiteľom duší“.*“^[2]

Jeho vnútorná sila vyvierajúca z lásky k dušiam a túžby po ich spáse sa dokonca prejavila tak, že keď sa dostal počas pastoračnej návštevy vo Viterbsku do konfliktu s tými, ktorí odmietali úniu s Rímom, s veľkou jednoduchosťou a odvahou pred nich predstúpil, túžiac po ich spáse a so zármutkom, že sa deje konflikt

kvôli viere a hovoril: „*Deti moje, ak máte niečo proti mne, hľa, tu som*“ [3].

Táto jeho jednoduchosť, pokora a vernosť Kristovi jeho protivníkov prekvapili a tak rozzúrili, že sa naňho okamžite vrhli a na mieste ho zabili. Jeho krv však netiekla nadarmo, pretože mala za následok konverziu množstva odpadnutých veriacich, ktorí sa vrátili pod autoritu Ríma.

Tento životný príbeh sv. Jozafáta sa do určitej miery opakuje aj v týchto našich časoch. Aj my máme pred sebou množstvo veľkých mužov Cirkvi, ktorí zápasia za krásu a čistotu liturgie, za zjavenú Božiu náuku a takto podávajú dôkazy vernosti Rímu. A sú za to očierňovaní a označovaní za nepriateľov, za tých, ktorí prinášajú nejednotu a nepokoj.

Ak uvažujeme nad našimi súvislosťami na Slovensku, človeku napadá práve blížiac sa návšteva veľkého kardinála Svätej Cirkvi, Raymonda Lea Burkeho. [4] Hneď, ako sa oznámila jeho účasť na trnavskej novéne a zverejnil sa jeho program, zdvihol sa v liberálnych médiách odpor voči jeho osobe, voči jeho návšteve.

Kardinál Burke je verným synom Cirkvi. Mnohí ho označujú za nepriateľa pápeža. On sám však povedal v rozhovore z dňa 9. novembra: „*Počas celého môjho kňazského života ma kritizovali, že som príliš pozorný na to, čo povie pápež. A teraz zisťujem, že som v situácii, kedy ma nazývajú jeho nepriateľom, ktorým nie som. Ja som sa nezmenil. Stále učím tie isté veci, a tie nie sú mojimi výmyslami. Teraz, zrazu, sa toto vníma ako opozícia voči pápežovi. (...) On sám ma nikdy nekarhal, nepovedal mi nič také. Nikdy som nemal dojem, že by si myslel, že som jeho nepriateľom.*“ [5]

Je to podobne ako v prípade sv. Jozafáta. Podsúva sa nám tu, že snaha o lásku k liturgii, o vernosť náuke Pána Ježiša je nepriateľstvom a nejednotou. Liberáli roztáčajú toto kolo nenávisť. Chcú vykresliť boj medzi pápežom a zlými biskupmi či kardinálmi. Toto je demagógia. Svätý otec František nás už toľkokrát upozornil, ako médiá vykrúcajú jeho slová aj obraz o ňom.

Podobné sa deje tomuto mužovi Cirkvi. Dokonca ani naša katolícka televízia Lux nevysiela ani jednu sv. omšu, ktorú kardinál Burke bude v Trnave sláviť, naživo! Ani v sobotu, ani v nedeľu! Ako je to možné? O čo tu ide? Keď niektorí veriaci kritizovali toto rozhodnutie, odpoveďou im bolo, že sa bude nahrávať sv. omša v nedeľu do záznamu a potom sa bude dať nájsť v archíve. Avšak, koľko starších ľudí príde o cenné duchovné povzbudenie len preto, lebo nemajú možnosť či ani nevedia hľadať v nejakých online archívoch.

Po minulé roky nebol žiadny problém. Keď sa majú vysielat rôzne charizmatické podujatia, o ktorých by sme mohli polemizovať či falošné evanjelizačné koncerty ako Godzone, to nie je problém. No prítomnosť kardinála Burkeho vyrušuje. Toto je agenda poplatná politikárčeniu, falošnému pohľadu na Cirkev. Preto stojí za to uvažovať nad tým, ako je toto možné, kto za týmito ideami u nás stojí a či takých máme podporovať!

Kardinál Sarah napísal: „*Spoločným základom všetkých súčasných kríz je tekutý ateizmus, ktorý bez tohto, aby popieral Boha, jednoducho žije prakticky akoby neexistoval. (...) Spočíva v tom, že popri viere pripustíme aj radikálne pohanské a svetské spôsoby myslenia alebo života. (...) Prvá reforma, ktorú treba uskutočniť, je v našich srdciach. Spočíva v tom, že už viac nebudeme uzatvárať spojenectvo s klamstvami.*“ [6]

Za takýmto uvažovaním stojí v konečnom dôsledku vlastne falošná viera, že takýmto politikárčením sa musím chrániť pred nevyhovujúcimi vplyvmi. Práve preto by sa dnes mnohí vysmiali aj sv. Jozafátovi. Na smiech vy vyznela jeho láska k liturgii, jeho vernosť Božiemu zjaveniu a aj jeho opravdivá vernosť rímskemu pápežovi. Kto neverí v nadprirodzenú povahu Cirkvi, v to, že Božie zjavenie je smerodajné, ten si potrebuje aj liturgiu, aj Božie zjavenie, aj lásku k Petrovmu stolcu prispôbiť a nanovo definovať.

Každá kríza je v prvom rade duchovnej povahy a preto proti nej treba použiť duchovné zbrane. Obráťme sa na Pána, vložme v tejto chvíli do jeho láskavých rúk všetky tieto okolnosti a modlime sa. To je najefektívnejšia činnosť. My musíme veriť, že Boh pretvára srdcia, nesmieme upadnúť do beznádeje a do politikárčenia vo viere.

Nech milosti plynúce z presvätej obety menia naše srdcia, aby sme boli pokorní a jednoduchí ako sv. Jozafát. Len tak sa budeme môcť s pokojom pozrieť aj do tváre nepriateľov Kristovho kríža či tým, ktorí robia kompromisy so svetom a stať sa úrodnou pôdou pre konanie Boha.

Panna Mária, Prostrednica všetkých milostí, oroduj za nás, sv. Jozef, jej prečistý ženích, oroduj za nás, sv. Jozafát, oroduj za nás.

[1] Breviarium Romanum, S. Josaphat Episcopi et Martyris, III. class, Ad Matutinum, Lectio III.

2 Pius XI. encyklika *Ecclesiam Dei*, 23. 12. 1923 (AAS 15 [1923], 573. 576-577); online:

<https://www.ewtn.com/catholicism/library/on-st-josaphat-3507>

3 Breviarium Romanum, S. Josaphat Episcopi et Martyris, III. class, Ad Matutinum, Lectio III.)

4, „Veľkým kardinálom“ nazval Burkeho emeritný pápež Benedikt XVI. vo svojom liste, v ktorom odpovedal na pozvanie zúčastniť sa slávania mimoriadnej formy rímskeho rítu v Ríme. Napísal doslova: „Som veľmi rád, že *Usus antiquus* teraz žije v rámci Cirkvi v plnom pokoji, ako aj medzi mladými a je podporovaný a slávený veľkými kardinálmi. Online: <https://www.lifesitenews.com/pulse/pope-emeritus-benedict-considers-cardinal-burke-among-great-cardinals>

5 Online: (https://www.nytimes.com/2019/11/09/opinion/cardinal-burke-douthat.html?fbclid=IwAR3kBKgyHoRAYsNALLQ1YCljgWxEeFL61_1G_361syZ3_lTX1u-ePjFVGIIY)

6 (http://christianitas.sk/kardinal-sarah-katolicka-cirkev-stratila-svoj-cit-pre-posvatno/?fbclid=IwAR0eq74d8jOxyuGPR-hTDInIRbsadd-6Ac_j9wfOOua31xZb5ajy0fAPQhQ)

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/pritomnost-kardinala-burkeho-vyrusuje/>